

การระงับการเบิกจ่ายเงินเดือน กรณีข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการ

การระงับการเบิกจ่ายเงินเดือน
กรณีข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการ

คำว่า “มาปฏิบัติราชการ” นั้น ส่วนใหญ่จะหมายถึงการมาปฏิบัติงานในวันทำการปกติของทางราชการ เช่น ในระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ และไม่ใช่เป็นวันที่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

ปัญหาที่พบบ่อย คือ ข้าราชการไม่มาปฏิบัติงานในวันทำการปกติโดยไม่ได้รับอนุญาตการลา ซึ่งมีทั้งกรณีขาดราชการบ่อยครั้ง และที่ขาดราชการติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วันแล้วไม่กลับมาอีกเลย โดยอาจมีสาเหตุมาจากปัญหาทางครอบครัวหรือปัญหาเกี่ยวกับหนี้สิน

คำที่พบอยู่ในกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ เช่นคำว่า “ละทิ้งหน้าที่ราชการ” “ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ” “ขาดราชการ” และ “หนีราชการ” ซึ่งทั้งสี่คำดังกล่าว มีความหมายแตกต่างกัน ดังนี้

๑. คำว่า “ละทิ้งหน้าที่ราชการ” หรือ “ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ” พบอยู่ในพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพบอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่น

พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการดังกล่าว”

มาตรา ๘๒ (๕) สรุปรว่าข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑ ล ๑

๑ ล ๑

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

คำว่า “ละทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง ไม่อยู่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ซึ่งได้แก่การไม่มายังสถานที่ราชการเพื่อปฏิบัติตามหน้าที่หรือเพื่อให้ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานให้ปฏิบัติรวมทั้งการมายังสถานที่ราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงานโดยละทิ้งไปไม่อยู่ในสถานที่ที่ควรอยู่

คำว่า “ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง มาอยู่ในสถานที่ราชการแต่ไม่สนใจเอาธุระและไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ปล่อยให้งานค้างค้ำ

๒. คำว่า “ขาดราชการ” พบอยู่ในกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ คือ

ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑ ล ๑

๑ ล ๑

(๔) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

สำหรับคำว่า “ขาดราชการ” นั้น สำนักงาน ก.พ.เคยตอบข้อหารือตามหนังสือที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๓๙ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘ สรุปว่า “การขาดราชการต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาทำงานในวันทำการปกติตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนดและจะต้องมาทำงานตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปโดยไม่ยื่นใบลาหรือยื่นแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ลา”

๓. คำว่า “หนีราชการ” พบอยู่ในพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการดังกล่าว”

สำหรับคำว่า “หนีราชการ” นั้น กระทรวงการคลัง เคยสอบถามความเข้าใจตามหนังสือที่ กค ๐๕๓๑/๑๘๙๒๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐ สรุปว่า “กรณีทีปรากฏว่าข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการหรือได้มาลงเวลาเพื่อปฏิบัติราชการ และไม่ได้ยื่นใบลาหรือขออนุญาตการลาให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา ต้องถือว่าผู้นั้นขาดหรือหนีราชการเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการนั้นจะจ่ายให้ไม่ได้” ซึ่งเป็นการสอบถามความเข้าใจตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติไว้ว่า “ข้าราชการที่ขาดราชการหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดราชการหรือหนีราชการ” พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ปัจจุบันได้ยกเลิกแล้ว แต่พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งดังกล่าว (ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน) ก็ยังคงคำว่า “หนีราชการ” ไว้อยู่เหมือนเดิม เพียงแต่เปลี่ยนถ้อยคำใหม่ จากคำว่า “ขาดราชการ” เป็นคำว่า “ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร” เท่านั้น ดังนั้น เพื่ออธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้น คำว่าหนีราชการ ก็คือ ไม่มาทำงานหรือลงชื่อแล้วไม่อยู่ทำงาน + ไม่ได้รับอนุญาตการลา โดยส่วนมากแล้วข้าราชการมักหายตัวไปโดยไม่มาทำงานอีกเลย จึงอยู่ในความหมายของคำว่า “หนีราชการ” และเข้าเงื่อนไขของกฎหมายที่ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันหนีราชการแล้ว

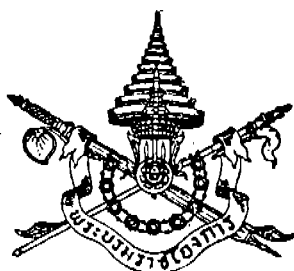
สำหรับการระงับการจ่ายเดือนนั้น กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือตอบข้อหารือกรมที่ดินตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๖.๕/๒๔๘๙๔๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติในการระงับจ่ายเงินเดือนข้าราชการ ความสรุปว่า “กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในวันละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการ หรือไม่ จะต้องพิจารณามาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการดังกล่าว และการที่จะไม่จ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ นั้น จะต้องพิจารณาและดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องจนได้ข้อยุติว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ จึงจะระงับการจ่ายเงินเดือนได้”

อนึ่ง คำว่า “ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร” นั้น เป็นถ้อยคำเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการ ซึ่งในทางปฏิบัติมีขั้นตอนและต้องใช้เวลาในการดำเนินการสืบสวนจึงจะได้ข้อยุติว่าเป็นอย่างไร ซึ่งอาจทำให้ผู้ที่ละทิ้งหน้าที่ราชการไปนั้นได้รับเงินเดือนไปโดยไม่มีสิทธิที่จะได้รับตามกฎหมาย และยากที่จะเรียกเงินกลับคืนให้กับทางราชการในภายหลัง ดังนั้น การจะรับการจ่ายเงินเดือนให้รวดเร็วขึ้นหรือก่อนที่การสืบสวนทางวินัยจะแล้วเสร็จ ก็คือให้รีบพิจารณาและดำเนินการจนได้ข้อยุติว่าการที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นการ “หนีราชการ” หรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ได้เป็นเรื่องที่ยากแต่อย่างไร เพราะคำว่า “หนีราชการ” นั้น มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ชัดเจนตามที่ปรากฏอยู่ในหนังสือข้อมความเข้าใจตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๓๑/๑๘๙๒๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐ อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามหากหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๖.๕/๒๔๘๘๔๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ได้เพิ่มข้อความเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “หนีราชการ” นั้น หมายถึงกรณีอย่างใดบ้างดังที่ปรากฏอยู่ในหนังสือของกระทรวงการคลังดังกล่าวแล้ว ก็จะมี ความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพราะหนังสือกระทรวงการคลังฉบับนี้ได้มีการแจ้งเวียนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และหนังสือตอบข้อหารือของกรมบัญชีกลาง ได้ตอบข้อหารือเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีเวลาห่างกันมากถึงยี่สิบปีเศษ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในยุคหลังๆ อาจจะไม่ทราบความหมายของคำว่า “หนีราชการ” นั้น หมายถึงอะไร หรืออาจไม่เคยทราบว่า มีหนังสือของกระทรวงการคลังแจ้งเวียนส่วนราชการต่างๆ ข้อความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “หนีราชการ” ก็อาจเป็นไปได้

นอกจากนี้ยังมีประเด็นอีกว่า ถ้าเป็นกรณีของข้าราชการสังกัดส่วนราชการหรือหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เช่น ข้าราชการของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หรือโรงพยาบาลระดับต่างๆ ผู้ที่มีหน้าที่พิจารณาสั่งการให้ระงับการเบิกจ่ายเงินเดือนในกรณีดังที่กล่าวมาข้างต้น นั้น เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด (นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด) ประเด็นนี้ขอให้พิจารณาว่าตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ผู้ใดหน้าที่ในการดำเนินการเบิกจ่ายเงินเดือนของข้าราชการ ซึ่งตามระเบียบฉบับนี้กำหนดให้เป็นหน้าที่ “ส่วนราชการผู้เบิก” เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนของข้าราชการ คำว่า “ส่วนราชการผู้เบิก” คือ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป (กรมบัญชีกลางได้กำหนดให้เพิ่มเป็นส่วนราชการผู้เบิกด้วย) ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้เคยตอบข้อหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/๓๖๔๘ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ดังนั้น เมื่อปรากฏว่ามีกรณีของข้าราชการผู้ใดเข้าเงื่อนไขที่ห้ามจ่ายเงินเดือนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังกล่าวแล้ว ผู้ที่มีหน้าที่เบิกจ่ายเงินเดือนก็ต้องไม่ดำเนินการเบิกจ่ายเงินเดือนให้กับข้าราชการผู้นั้นด้วยซึ่งมีความหมายอย่างเดียวกันกับคำว่า “ระงับการจ่ายเงินเดือน” นั้นเอง

เอกสาร

๑. พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖
๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับวินัยและการรักษา วินัย
๓. กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒
๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๓๙ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๘
๕. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๓๑/๑๘๙๒๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐
๖. พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕
๗. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๖.๕/๒๔๘๙๔๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติในการระงับจ่ายเงินเดือนข้าราชการ
๘. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐
๙. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/๓๖๔๘ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

พระราชกฤษฎีกา

การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

บรรดากฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือน จากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“เงินปี” หมายความว่า เงินที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายปีจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนของสำนักพระราชวัง

“บำเหน็จ” หมายความว่า บำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และหมายความรวมถึงเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญตามระเบียบกระทรวงการคลังด้วย

“บำนาญ” หมายความว่า บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และหมายความรวมถึงเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

มาตรา ๕ การเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ ๑

เงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

หมวด ๑

การถือจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ การจ่ายเงินเดือนแต่ละปี ให้กระทรวง ทบวง กรม จ่ายตามบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปีที่กรมบัญชีกลางอนุมัติ

การปฏิบัติเกี่ยวกับการถือจ่ายเงินเดือน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ เมื่อขึ้นปีใหม่ ถ้ากรมบัญชีกลางยังมีได้อนุมัติบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำปี

ให้จ่ายเงินเดือนไปก่อนได้ตามบัญชีถือจ่ายปีที่แล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๕ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการที่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จ่ายจากอัตรเงินเดือนที่ผู้นั้นครองอยู่ หรือเงินเดือนเหลือจ่าย หรือให้ออนเงินเดือนอื่นมาตั้งจ่าย

หมวด ๒

การจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๑๐ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการแต่ละเดือน ให้จ่ายตามบัญชีถือจ่ายเงินเดือนที่กรมบัญชีกลางอนุมัติแล้วตามความในหมวด ๑

มาตรา ๑๑ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในเดือนนั้น

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการกรณีบรรจุใหม่หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๓ การจ่ายเงินเดือนกรณีที่มีการเลื่อนชั้น เลื่อนระดับ หรือเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ซึ่งต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินเดือนในอัตราใด และให้ขาดจากอัตรเงินเดือนเดิมไปรับอัตรเงินเดือนตำแหน่งใหม่หรือให้ออนอัตรเงินเดือนเดิมไปตั้งจ่ายสำหรับตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด

มาตรา ๑๕ การจ่ายเงินเดือนในกรณีโอนข้าราชการ ให้จ่ายทางสังกัดใหม่และงดจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

ในกรณีที่มีการจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมล่วงล้าไป ให้เบิกเงินเดือนทางสังกัดใหม่ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลส่ง แล้วให้เจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ ห้ามมิให้เบิกเป็นส่วนตัวเงิน

มาตรา ๑๖ ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ การจ่ายเงินเดือนของผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับการแต่งตั้ง โอน หรือปรับเงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดเงินเดือน ให้คงตัดเงินเดือนต่อไปตามจำนวนเดิม หรือถ้าเป็นกรณีตัดเงินเดือนตามส่วนของเงินเดือน ก็ให้ตัดตามส่วนของเงินเดือนเดิม

มาตรา ๑๘ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๙ การจ่ายเงินเดือนในกรณีต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้ว ยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๒) ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่ง และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมาให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(๓) ในกรณีตาม (๑) และ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ที่ให้อยู่ต่อไปได้ จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดตามสภาพของงาน แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งหรือวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

(๔) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันสิ้นปี สำหรับกรณีที่ได้รับการต่อเวลาราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันครบการต่อเวลาราชการ

มาตรา ๒๐ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น แต่ทั้งนี้ กระทรวงการคลังจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

หมวด ๓

การจ่ายเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ

ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

มาตรา ๒๑ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วย

ปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม กฎหมายว่าด้วยบำนาญพิเศษสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน หรือเงินอื่น
ในลักษณะเดียวกัน ให้นำความในลักษณะ ๓ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี
บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงิน
เดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ มีบทบัญญัติหลายประการ
ที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยและสภาวะการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับสิทธิและประโยชน์ของข้าราชการเกี่ยวกับการ
ลาได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ
และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับสิทธิและประโยชน์ของข้าราชการดังกล่าวด้วย
จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

ให้ส่วนราชการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในส่วนราชการนั้นตามหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพ

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการตามวรรคสอง ให้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย

มาตรา ๑๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการอันมิใช่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน นำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้งเงินเดือน หรือสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับการพัฒนา

หมวด ๖

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศนอกจากต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ด้วย

มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที

เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

- (๓) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
- (๔) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
- (๕) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ
- (๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

มาตรา ๘๕ การกระทำความผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๕) ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา ๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ กฎ ก.พ. ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง มาตรา ๘๒ (๑๑) มาตรา ๘๓ (๘) และ (๑๐) และมาตรา ๘๕ (๘) ให้ใช้สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่กฎ ก.พ. ดังกล่าวใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่ มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

มาตรา ๘๙ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษ ให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามมาตราใด

หมวด ๗

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๙๐ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตาม หลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณา
ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๓๗ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณี
ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด
ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๓๘ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ
เข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินเดือน
ยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำชั่วคราว
ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และให้ได้รับการปรับเงินเดือนจนได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของ
ระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓๙ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ กำหนดให้นำ
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ
หรือใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ยังคงนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไป การให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับกับ
ข้าราชการประเภทดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยมติขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล
หรือองค์กรที่ทำหน้าที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น ๆ โดยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก.พ. โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ.ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎ ก.พ. นี้

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“ครึ่งปีแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

“ครึ่งปีหลัง” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

“ครึ่งปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลัง ที่ผ่านมาแล้วแต่กรณี

“ค่ากลาง” หมายความว่า ผลรวมของเงินเดือนต่ำสุดกับเงินเดือนสูงสุดที่ข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละประเภท แต่ละสายงาน และแต่ละระดับได้รับตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด หารด้วยสองเพื่อให้ได้ตัวเลขที่จะนำไปใช้คิดฐานในการคำนวณ

“ฐานในการคำนวณ” หมายความว่า ตัวเลขที่จะนำไปใช้ในการคิดคำนวณเพื่อเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละประเภท แต่ละสายงาน และแต่ละระดับ โดยแบ่งออกเป็น

(๑) ฐานในการคำนวณระดับล่าง ได้แก่ ผลรวมของเงินเดือนต่ำสุดตามที่ ก.พ. กำหนดกับค่ากลาง หารด้วยสอง

(๒) ฐานในการคำนวณระดับบน ได้แก่ ผลรวมของเงินเดือนสูงสุดตามที่ ก.พ. กำหนดกับค่ากลาง หารด้วยสอง

ในกรณีที่คำนวณตามวิธีการดังกล่าวแล้ว มีผลทำให้ฐานในการคำนวณระดับล่างของระดับตำแหน่งที่สูงกว่า มีค่าต่ำกว่าหรือเท่ากับฐานในการคำนวณระดับบนของระดับตำแหน่งที่ต่ำกว่าซึ่งอยู่ถัดลงไป ก.พ. อาจปรับฐานในการคำนวณระดับล่างของระดับตำแหน่งที่สูงกว่านั้นเสียใหม่ให้สูงขึ้นได้ โดยต้องนำภาพรวมของฐานในการคำนวณเพื่อเลื่อนเงินเดือนทั้งระบบมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

“ช่วงเงินเดือน” หมายความว่า ช่วงของเงินเดือนระหว่างเงินเดือนขั้นต่ำถึงค่ากลาง หรือระหว่างค่ากลางถึงเงินเดือนขั้นสูง แล้วแต่กรณี และช่วงเงินเดือนที่ ก.พ. ปรับให้สอดคล้องกับฐานในการคำนวณด้วย

ข้อ ๓ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือน

ข้อ ๔ การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. นี้ และให้นำผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๗๖ มาประกอบการพิจารณา โดยให้เลื่อนได้ไม่เกินวงเงินที่ส่วนราชการได้รับการจัดสรรให้ใช้ในการเลื่อนเงินเดือน

การเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้เลื่อนได้ไม่เกินเงินเดือนสูงสุดที่ ก.พ. กำหนดสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

การเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญโดยมิได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แต่ใช้วิธีการหารเฉลี่ยเพื่อให้ข้าราชการพลเรือนสามัญทุกคนได้รับการเลื่อนเงินเดือนในอัตราร้อยละที่เท่ากัน จะกระทำมิได้

การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้เลื่อนได้ในอัตราไม่เกินร้อยละหกของฐานในการคำนวณ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนประกาศอัตราร้อยละ

ของฐานในการคำนวณที่ได้ใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณเพื่อเลื่อนเงินเดือน โดยต้องประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างชัดที่สุดพร้อมกับการมีคำสั่งเลื่อนเงินเดือน

การคำนวณจำนวนเงินสำหรับการเลื่อนเงินเดือนถ้ามีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท

ข้อ ๕ การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญโดยปกติให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้

(๑) ครั้งที่หนึ่ง เป็นการเลื่อนเงินเดือนสำหรับการปฏิบัติราชการในครึ่งปีแรก โดยให้เลื่อนในวันที่ ๑ เมษายนของปีที่ได้เลื่อน

(๒) ครั้งที่สอง เป็นการเลื่อนเงินเดือนสำหรับการปฏิบัติราชการในครึ่งปีหลัง โดยให้เลื่อนในวันที่ ๑ ตุลาคมของปีถัดไป

ข้อ ๖ ให้ ก.พ. กำหนดค่ากลาง ฐานในการคำนวณ และช่วงเงินเดือนตามกฎ ก.พ. นี้แล้วให้สำนักงาน ก.พ. แจกส่วนราชการและจังหวัดทราบเป็นการล่วงหน้า

ข้อ ๗ ผลการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจัดให้มีการแจ้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล

การแจ้งผลการเลื่อนเงินเดือนตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วย อัตราร้อยละที่ได้รับการเลื่อนฐานในการคำนวณ จำนวนเงินที่ได้รับการเลื่อน และเงินเดือนที่พึงได้รับเมื่อได้รับการเลื่อนตามผลการเลื่อนเดือนนั้น

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนให้แจ้งเหตุผลที่ไม่ได้เลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในครึ่งปีที่แล้วมาไม่มีผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าระดับพอใช้หรือร้อยละหกสิบ

(๒) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน

(๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องได้รับการบรรจุเข้ารับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน หรือได้ปฏิบัติราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือนก่อนถึงแก่ความตาย

(๖) ในครั้งปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๗) ในครั้งปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ลาติดตามคู่สมรสไปปฏิบัติราชการหรือ ปฏิบัติงานในต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๘) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ สั่งเลื่อนเงินเดือนหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงาน และสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

(๙) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการ โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึง วันลาตาม (๖) หรือ (๗) และวันลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน

(ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกัน ไม่เกินหกสิบวันทำการ

(ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(จ) ลาพักผ่อน

(ฉ) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาสำหรับการลาป่วยและการลาจิส่วนตัว ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๙ ในการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน ให้นำข้อมูลการลา พุทธศักราชการทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และข้อควรพิจารณาอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอน เลื่อนตำแหน่ง ย้าย สับเปลี่ยนหน้าที่ ไปช่วยราชการ ในต่างกระทรวง ทบวง กรม ได้รับมอบหมายหรือได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรือ งานพิเศษอื่นใด หรือไปช่วยงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้นำผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการและ

ปฏิบัติงานในครึ่งปีที่แล้วมาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนด้วย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ หรือถูกสั่งให้ไปทำการใดซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนพิจารณาสั่งให้มีการคำนวณเพื่อหาอัตราเงินเดือนที่ข้าราชการผู้นั้นจะได้รับเมื่อกลับมาปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจะนำเอาเหตุที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นไม่ได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ และถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และเป็นการถูกลงโทษจากการกระทำความผิดเดียวกัน ถ้าถูกสั่งไม่เลื่อนเงินเดือนมาแล้วเพราะเหตุที่ถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษจะสั่งไม่เลื่อนเงินเดือนซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพราะเหตุจากการกระทำความผิดเดียวกันนั้นไม่ได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผลการพิจารณาโทษทางวินัยหรือโทษทางอาญาที่ถึงที่สุดแล้วมีผลทำให้การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. นี้ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนพิจารณาสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นเสียใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๑๕ ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนเงินเดือน แต่ผู้นั้นจะต้องพ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนสั่งเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญในวันที่ ๓๐ กันยายนของปีที่จะพ้นจากราชการ

ข้อ ๑๖ ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนเงินเดือน แต่ผู้นั้นถึงแก่ความตายก่อนหรือในวันที่ ๑ เมษายนหรือ ๑ ตุลาคม ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

เงินเดือนส่งเดือนเงินเดือนให้ผู้นั้นเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญโดยให้มีผลในวันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับเงินเดือนถึงระดับเงินเดือนสูงสุดที่ ก.พ. กำหนดสำหรับตำแหน่งที่ดำรงอยู่แล้ว หากผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นและเงินเดือนที่ได้รับอยู่นั้นต่ำกว่าเงินเดือนสูงสุดตามที่ ก.พ. กำหนดสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งใหม่นั้น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจส่งเดือนเงินเดือนส่งเดือนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษได้ โดยให้นำผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งหลังสุดมาใช้ในการพิจารณาเงินเดือนดังกล่าว โดยให้เดือนเงินเดือนตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น

ข้อ ๑๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนเงินเดือนตามข้อ ๘ เพราะเหตุเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลา หรือการมาทำงานสาย แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจส่งเดือนเงินเดือนพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุผลพิเศษที่สมควรเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจส่งเดือนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย ถ้า อ.ก.พ. กระทรวง เห็นชอบด้วยจึงจะส่งเดือนเงินเดือนได้

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนเงินเดือนเพราะเหตุอื่นนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจส่งเดือนเงินเดือนพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุผลพิเศษที่สมควรเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจส่งเดือนเงินเดือนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย ถ้า อ.ก.พ. กระทรวงเห็นชอบด้วยให้นำเสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณา ถ้า ก.พ. เห็นชอบด้วยจึงจะส่งเดือนเงินเดือนได้

ข้อ ๑๙ ในวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ ถ้าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนเงินเดือน แต่ต้องรอการเลื่อนเงินเดือนไว้เพราะเหตุที่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจส่งเดือนเงินเดือนมีคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการผู้นั้นที่ได้ออไว้ทั้งหมด

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่เงินเดือนขั้นต่ำชั่วคราวของข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทใด ระดับใด ยังมีผลใช้บังคับอยู่ คำว่า “เงินเดือนขั้นต่ำ” ตามกฎ ก.พ. นี้ ให้หมายความถึงเงินเดือนขั้นต่ำชั่วคราว

ข้อ ๒๑ การเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ สำหรับครึ่งปีหลังของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๒ ผู้ที่ได้รับการยกเว้นเป็นการเฉพาะรายได้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนขั้นสูงของประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ในสายงานที่กำหนดให้ได้รับเงินเดือนไม่เกิน ๓๖,๐๒๐ บาท

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ในสายงานที่กำหนดให้ได้รับเงินเดือนไม่เกิน ๖๔,๓๔๐ บาท

ให้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนเป็นการเฉพาะรายได้ใช้ฐานในการคำนวณและช่วงเงินเดือนที่กำหนดไว้สำหรับการเลื่อนเงินเดือนขั้นสูงของประเภทตำแหน่ง และระดับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ประพฤติตนอยู่ในจรรยาและระเบียบวินัยและปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สมควรกำหนดให้การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นไปตามหลักการจ่ายค่าตอบแทนตามผลการปฏิบัติราชการ และการประพฤติตน จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๘

เรื่อง หารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปิด ที่ มท ๐๕๐๒/๕๒๒๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร ๐๑๐๘.๒/ป ๑๓๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมราชทัณฑ์หารือปัญหาการพิจารณาโทษข้าราชการ รวม ๑ ข้อ และสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง ๒ ตอบข้อหารือของกรมราชทัณฑ์บางส่วน คงเหลือแต่ข้อหารือในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดราชการและการเลื่อนขั้นเงินเดือน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

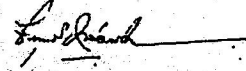
ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาในส่วนที่ยังค้างอยู่ที่ว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญมาอยู่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการโดยมีสิทธิได้รับเงินค่าอาหารทำการล่วงเวลา แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการอันมีผลให้ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือไม่แล้วเห็นว่าโดยที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น การที่จะถือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดราชการ จึงต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด สำหรับเรื่องที่กรมราชทัณฑ์หารือนี้ เป็นกรณีที่ข้าราชการไม่มาอยู่เวรรักษาการณ์ในวันหยุดราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา มิใช่กรณีไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่ถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการ ส่วนเรื่องการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีซึ่งผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาสั่งเลื่อนให้ได้หรือไม่ ก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

สำหรับปัญหาที่ว่า ในกรณีที่ในวันทำการตามปกติ ข้าราชการจะต้องละทิ้งหน้าที่ราชการไปอย่างน้อยเป็นเวลาเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นการขาดราชการ นั้น ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๑๐ ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ข้าราชการลาหยุดราชการครั้งวันได้ โดยการ

ลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ ดังนั้นข้าราชการ
จะต้องไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติตั้งแต่ครึ่งวันขึ้นไปโดยไม่ยื่นใบลา หรือยื่นใบลาแล้วแต่ผู้บังคับ
บัญชาไม่อนุญาตให้ลา จึงจะถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๔๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๔๑๔๕๗๓

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ หรือที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เสนาธิการ

ตามที่พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ" และวรรคสอง (ในมาตราเดียวกันนี้) บัญญัติว่า "ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามกฎหมายที่คณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี" นั้นปรากฏว่า ยังมีส่วนราชการบางหน่วยงานจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ หรือเมื่อได้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ไปแล้ว แต่มาปรากฏในภายหลังว่า ข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ ก็ไม่มีการติดตามนำส่งเงินที่เบิกเกินไปนั้นคืนคลังในขณะนั้น จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเดือนให้เกินสิทธิ ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการติดตามเรียกคืนในภายหลัง และทำให้เงินงบประมาณเราจ่ายต้องรั่วไหลอีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงขอเรียนขอความร่วมมือเจ้าอธิการปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังนี้

1. กรณีที่ปรากฏว่า ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการหรือได้มาลงเวลาเพื่อปฏิบัติราชการแล้ว แต่มีได้มาปฏิบัติราชการ และไม่ได้อื่นไปลาหรือขออนุญาตลาให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา ต้องถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ เงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการนั้นจะจ่ายให้ไม่ได้ ตามนัยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น

2. สำหรับข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น ๆ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างระยะเวลาที่ได้นั้น จะต้องมิกฎหมายหรือมีมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี กำหนดไว้เท่านั้น เช่น เงินเดือนระหว่างพักราชการตามพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ เงินเดือนข้าราชการซึ่งไปศึกษา ฝึกอบรม ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ ฯลฯ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วย

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) สุนทร เตชะไพบูลย์
(นายสุนทร เตชะไพบูลย์)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
กองอนุมัติจ่าย 1
โทร. 2759124

หมายเหตุ พรฎ.การจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ.2535 มาตรา 16 "ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล อันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการ"

พระราชกฤษฎีกา

การจ่ายเงินเดือน เงินปี

บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมล่วงหน้าไป ให้เบิกเงินเดือนทางสังกัดใหม่ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลกส่ง แล้วให้เจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลกส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ ห้ามมิให้เบิกตัวเงิน

มาตรา ๑๕ ข้าราชการที่ขาดหรือหน้ราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหน้ราชการ

ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามมติคณะรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ การจ่ายเงินเดือนของผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับการแต่งตั้ง โอน หรือปรับเงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดเงินเดือน ให้คงตัดเงินเดือนต่อไปตามจำนวนเดิม หรือถ้าเป็นกรณีตัดเงินเดือนตามส่วนของเงินเดือนก็ให้ตัดตามส่วนของเงินเดือนเดิม

มาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินเดือนในกรณี

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งได้ออกใช้บังคับภายหลังสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตลอดทั้งสมควรปรับปรุงบทบัญญัติพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการอัยการ โดยนำมารวมบัญญัติไว้เป็นพระราชกฤษฎีกาเดียวกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาขึ้น

ที่ กค 0406.5/ 2444

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

13 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอร้องแนวทางปฏิบัติการระงับการจ่ายเงินเดือนข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ที่ มท 0503/19809 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2552

ตามที่แจ้งว่า ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ 2100/2550 คดีหมายเลขแดงที่ 693/2552 ลงวันที่ 22 เมษายน 2552 กรณีกรมที่ดินมีคำสั่งอายัดและไม่จ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการราย นางสาวสุธาลิพย์ ปรีชา ซึ่งละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากกระทำไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น จากคำพิพากษาศาลปกครองกลางดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ จึงขอร้องว่า การระงับการจ่ายเงินเดือนกรณีข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันควรหรือหนีราชการตามมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. 2535 จะต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ได้ความว่า ข้าราชการผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร และให้ข้าราชการผู้นั้นมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อมีโอกาสได้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนก่อน ตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 หรือไม่ และหากไม่มีการโต้แย้งหรือโต้แย้งแล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควร กรมที่ดินจะระงับการจ่ายเงินเดือนโดยไม่จำเป็นต้องรอผลการดำเนินการทางวินัยในเรื่องที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ จะเป็นการถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายหรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

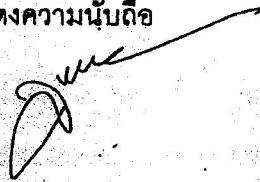
กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันควรหรือหนีราชการ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในวันที่ละทิ้งหรือหนีราชการหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาตามมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนแก่ข้าราชการผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือหนีราชการสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว และการที่จะไม่จ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือหนีราชการนั้น จะต้องพิจารณา

/ และ ...

และดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องจนได้ข้อยุติว่าเป็นกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุสมควรหรือ
หนีราชการ จึงจะระงับการจ่ายเงินเดือนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุทธิรัตน์ รัตนโชติ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ

โทร. 0-2273-9607

โทรสาร.0-2618-4830

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม
และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ในการเบิกจ่ายเงินตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) และการเบิกจ่ายเงินตามโครงการจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีสิทธิรายบุคคลโดยตรง (โครงการจ่ายตรง) รวมทั้งเพื่อให้การเบิกจ่ายดังกล่าวมีความคล่องตัว และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ การเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่าย เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ และ ข้อ ๓๕ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ กระทรวงการคลังออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกและการจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๓

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่ง ข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ และผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทงบบุคลากรหรืองบอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

“เงินปี” หมายความว่า เงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ และให้หมายความรวมถึง เงินเบี้ยหวัดของพนักงานฝ่ายใน

“บำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า บำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และหมายความรวมถึง เบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม

“เงินประจำตำแหน่ง” หมายความว่า เงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง และให้หมายความรวมถึง เงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรีหรือองคมนตรี เงินประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ และเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“เงินเพิ่ม” หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับข้าราชการตามที่กฎหมายกำหนด

“เงินอื่นในลักษณะเดียวกัน” หมายความว่า เงินอื่นที่กำหนดจ่ายในลักษณะเดียวกับเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่ม

“การเบิกเงิน” หมายความว่า การเบิกเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

“การจ่ายเงิน” หมายความว่า การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

“การเบิกจ่ายเงิน” หมายความว่า การเบิกเงินและการจ่ายเงิน

“วันจ่ายเงิน” หมายความว่า วันจ่ายเงินเดือนหรือวันจ่ายบำนาญตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของงบประมาณ

“ส่วนราชการผู้เบิก” หมายความว่า ส่วนราชการซึ่งเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ

“สำนักเบิกเงินเดือน” หมายความว่า กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกาหรนั้น และให้หมายความรวมถึงบุคคลอื่นซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทงบบุคลากรหรืองบอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

“ผู้เบิก” หมายความว่า ผู้เบิกตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง

ข้อ ๖ การเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ส่วนราชการผู้เบิกมีหน้าที่ควบคุม ตรวจสอบและรับผิดชอบการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่สามารถปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งของระเบียบนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๒

การเบิกเงิน

ข้อ ๙ การเบิกเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้เบิกได้ตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System) เรียกโดยย่อว่า “ระบบ GFMS”

ข้อ ๑๐ การเบิกเงินตามข้อ ๙ ซึ่งเป็นเงินค้างเบิกข้ามปี ให้ปฏิบัติตามวิธีการเบิกเงินค่าใช้จ่ายค้างเบิกข้ามปี โดยไม่ต้องมีหนังสือรับรองเงินเหลือจ่าย

กรณีที่ต้องเบิกเงินตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งที่มีผลย้อนหลังไปในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีคำสั่ง โดยไม่ถือเป็นเงินค้างเบิกข้ามปี

ข้อ ๑๑ ข้าราชการการเมืองที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เงินเดือนสูงขึ้นในระหว่างเดือน ให้เบิกเงินเดือนเพิ่มได้ โดยเบิกเงินเดือนตำแหน่งใหม่หักส่งใช้เงินเดือนตำแหน่งเดิม

ข้อ ๑๒ ให้ส่วนราชการผู้เบิกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

ให้ส่วนราชการตรวจสอบรายได้พึงประเมินรวมทั้งปี (รายได้ตามปีภาษี) และการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ของผู้รับเงิน เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้วให้ออกใบรับรองภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ส่งให้ผู้รับเงินในสังกัดและออกรายงาน ภงด. ๑ ก (พิเศษ) ส่งให้กรมสรรพากร

ข้อ ๑๓ เงินที่ขอเบิกซึ่งได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายแล้ว หากมีกรณีจะต้องนำส่งคืนคลัง เมื่อจะเบิกเงินรายนี้ใหม่ไม่ต้องหักภาษีเงินได้อีก ทั้งนี้ ไม่ว่าการเบิกและการนำเงินคืนคลังจะกระทำภายใน ปีงบประมาณเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

กรณีที่ส่วนราชการได้เบิกเงินงบประมาณให้แก่ผู้รับเงินเกินสิทธิที่ได้รับ และได้หักเงิน บางส่วนเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไว้แล้ว ให้ส่วนราชการเบิกคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่วนที่เกินส่งใช้ เงินงบประมาณด้วย

ข้อ ๑๔ การเบิกเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันประจำเดือนใด ให้เบิกพร้อมกับการเบิกเงินเดือน

ข้อ ๑๕ กรณีข้าราชการ โอนหรือย้าย และเปลี่ยนสำนักเบิกเงินเดือน หรือการตัด โอนอัตรา เงินเดือนที่ว่างไปตั้งจ่ายทางสำนักเบิกเงินเดือนใหม่ ให้ส่วนราชการผู้เบิกเดิมจัดทำหนังสือรับรองการจ่ายเงิน ครั้งสุดท้ายหรือหนังสือรับรองการโอนอัตราเงินเดือน แล้วแต่กรณี จำนวนสองฉบับ ส่งให้ส่วนราชการผู้เบิกใหม่ จำนวนหนึ่งฉบับ เก็บไว้ที่ส่วนราชการผู้เบิกเดิมจำนวนหนึ่งฉบับ และให้ส่งเบิกเงินสำหรับข้าราชการผู้นั้น

สำหรับการเบิกเงินตามโครงการจ่ายตรง ให้ส่วนราชการผู้เบิกเดิมจัดทำหนังสือรับรอง การจ่ายเงินครั้งสุดท้ายเฉพาะกรณีโอนข้าราชการ

กรณีที่มีการเบิกเงินล่วงหน้าจากสำนักเบิกเงินเดือน ให้ระบุในหนังสือรับรองการจ่ายเงิน ครั้งสุดท้ายว่า ให้เบิกและส่งคืนเงิน ในแผนงาน งาน หรือ โครงการที่ได้เบิกเงินล่วงหน้า พร้อมทั้งแจ้งรหัส หน่วยงาน ลักษณะงาน โครงการ และบัญชีด้วย

หากส่วนราชการผู้เบิกใหม่ได้นำเงินส่งคืนภายหลังจากที่ออกหนังสือรับรองไปแล้ว ให้ส่วนราชการผู้เบิกเดิมทำหนังสือรับรองฉบับใหม่ และยกเลิกหนังสือรับรองฉบับเดิม

ส่วนที่ ๑

การเบิกเงินโดยใช้ระบบ GFMS

ข้อ ๑๖ ให้ส่วนราชการผู้เบิกดำเนินการเพื่อเบิกเงินโดยใช้ระบบ GFMS ดังนี้

(๑) กรณีมีเครื่อง GFMS Terminal ให้เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลการขอเบิกเงินและ บันทึกคำขอให้เบิกเงินสมทบ เงินชดเชย และการหักเงินสะสม โดยใช้ระบบ GFMS และให้ผู้เบิกตรวจสอบ ความถูกต้อง ก่อนส่งคำขอเบิกเงินไปยังกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ แล้วแต่กรณี ภายในวันที่สิบห้าของเดือน

(๒) กรณี ไม่มีเครื่อง GFMIS Terminal ให้เจ้าหน้าที่บันทึกรายการขอเบิกเงินลงในแบบรายการขอเบิกเงินงบประมาณผ่านโปรแกรม Excel Loader และให้ผู้เบิกตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำข้อมูลเข้าสู่ระบบ GFMIS โดยผ่านเครื่อง GFMIS Terminal ของกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ หรือหน่วยงานอื่นที่มีเครื่อง GFMIS Terminal แล้วแต่กรณี ภายในวันที่สิบห้าของเดือน

ข้อ ๑๗ ให้กรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ แล้วแต่กรณี ดำเนินการอนุมัติค่าขอเบิกเงินของส่วนราชการผู้เบิกผ่านระบบ GFMIS

ส่วนที่ ๒

การเบิกเงินตามโครงการจ่ายตรง

ข้อ ๑๘ การเบิกเงินในเดือนแรกของการเริ่มโครงการจ่ายตรง ให้ส่วนราชการนำข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับเงินแต่ละรายเข้าระบบฐานข้อมูลบุคลากรของกรมบัญชีกลาง ดังนี้

- (๑) เลขที่บัญชีเงินฝากธนาคารที่มีใช้ประเภทเงินฝากประจำ
- (๒) เลขประจำตัวประชาชน
- (๓) ที่อยู่
- (๔) รายการแสดงการลดหย่อนภาษี
- (๕) รายการที่ขอเบิกและหักหนี้
- (๖) ข้อมูลอื่นตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประมวลผลข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้อง

สำหรับการเบิกบำนาญหนึ่งบำนาญในเดือนแรก ให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งหนังสือรับรองการขอเบิกบำนาญหนึ่งบำนาญปกติ พร้อมหลักฐานเพิ่มเติมตามที่ระบุในใบแนบหนังสือส่งจ่าย (ถ้ามี) ไปยังกรมบัญชีกลางตามแบบและระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๙ การเบิกเงินในเดือนต่อไป ให้ส่วนราชการดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงในระบบฐานข้อมูลบุคลากรของกรมบัญชีกลาง
- (๒) บันทึกรายการขอเบิกและหักหนี้
- (๓) ประมวลผลข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้อง

ข้อ ๒๐ ในแต่ละเดือนให้ส่วนราชการผู้เบิกส่งคำขอเบิกเงินพร้อมรายละเอียดการขอเบิกเงิน ไปยังกรมบัญชีกลางตามแบบและระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด

กรณีที่ส่วนราชการประสงค์จะหักเงินจากเงินที่ขอเบิกเพื่อชำระหนี้ตามความยินยอมของผู้รับเงิน ให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งข้อมูลการหักเงินในคำขอเบิกเงิน หรือแบบแจ้งสรุปข้อมูลหนี้ แล้วแต่กรณี กรณีจำนวนหนี้ของผู้รับเงิน เกินวงเงินที่ผู้รับเงินแต่ละคนมีสิทธิได้รับ ให้ส่วนราชการผู้เบิกตรวจสอบดำเนินการให้อยู่ภายในวงเงินก่อนการขอเบิกเงิน

กรณีกรมบัญชีกลางตรวจพบว่าข้อมูลการขอเบิกเงินหรือข้อมูลหนี้ไม่ถูกต้อง ให้แจ้งส่วนราชการผู้เบิกแก้ไขให้ถูกต้อง และส่งให้กรมบัญชีกลางภายในระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด

หมวด 3

การจ่ายเงิน

ข้อ ๒๑ การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกันให้จ่ายโดยใช้ระบบ GFMS

ข้อ ๒๒ การจ่ายเงินเดือนของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีให้จ่ายตั้งแต่วันที่เข้ารับหน้าที่ ส่วนข้าราชการการเมืองอื่นให้จ่ายตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ไม่ก่อนวันที่ระบุไว้ในคำสั่ง ทั้งนี้ ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันในเดือนนั้น

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่รัฐมนตรีทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายเงินเดือนถึงวันก่อนวันที่ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๒๔ ข้าราชการการเมืองที่ได้รับแต่งตั้งหรือพ้นจากตำแหน่งในระหว่างเดือน หรือได้รับ เงินเดือนไม่เต็มเดือนโดยประการอื่น ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มตามส่วนของจำนวนวันที่ได้รับ เงินเดือนในเดือนนั้น

ข้อ ๒๕ ข้าราชการการเมืองผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะที่เดียวกันเกินหนึ่งตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งที่มีอัตราเงินเดือนสูงเพียงตำแหน่งเดียว

ข้อ ๒๖ ข้าราชการการเมืองถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนสามเท่าของ อัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่จริงเมื่อถึงแก่ความตาย ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือตามกฎหมาย ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

ข้อ ๒๗ ข้าราชการการเมืองไม่ได้ปฏิบัติราชการโดยประการใดก็ตาม สิทธิในการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ข้าราชการสังกัดส่วนราชการใด รวมทั้งส่วนราชการที่เป็นสำนักงานในต่างประเทศ ให้ได้รับเงินเดือนทางส่วนราชการนั้น ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ข้าราชการจะขอรับเงินเดือนทางส่วนราชการผู้เบิกอื่นก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๙ การจ่ายเงินล่วงล้ำในทุกกรณี ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดใหม่เบิกเงินดังกล่าวมาใช้คืน และแจ้งให้ส่วนราชการเดิมทราบ

ข้อ ๓๐ การจ่ายเงิน มิให้ส่วนราชการผู้เบิกหักเงินไว้เพื่อการใด ๆ เว้นแต่จะมีหนังสือยินยอมจากข้าราชการ หรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ เพื่อชำระหนี้ให้แก่สหกรณ์ที่จัดตั้ง โดยส่วนราชการ และค่าสวัสดิการต่าง ๆ ตามระเบียบว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ หรือชำระตามข้อผูกพันกับทางราชการเท่านั้น

ส่วนราชการและข้าราชการในสังกัดหรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ จะตกลงกันโดยทำเป็นหนังสือให้ความยินยอมในการจัดลำดับการหักเงินเพื่อชำระหนี้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องจัดลำดับการชำระหนี้ให้แก่ทางราชการไว้ในลำดับต้น

หนังสือให้ความยินยอมให้หักเงินและจัดลำดับการหักเงิน ให้มีผลผูกพันตลอดไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้น

ข้อ ๓๑ การจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินเกินสิทธิ ให้ส่วนราชการเรียกเงินส่วนที่เกินดังกล่าวคืน แล้วนำส่งคืนคลังตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง และระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ

ข้อ ๓๒ การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้จ่ายพร้อมกับเงินเดือน

ส่วนที่ ๑

การจ่ายเงินโดยใช้ระบบ GFMS

ข้อ ๓๓ เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับแจ้งรายละเอียดการเบิกเงินจากส่วนราชการผ่านระบบ GFMS แล้ว ให้กรมบัญชีกลางดำเนินการตรวจสอบรายการขอเบิก และอนุมัติค่าขอเบิกเงินของส่วนราชการ เพื่อจ่ายเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการ และโอนเงินเข้าบัญชีต่าง ๆ แล้วแต่กรณี

ให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน เข้าบัญชีของส่วนราชการก่อนวันจ่ายเงินเดือนสองวันทำการ

ข้อ ๓๔ การจ่ายเงินตามข้อ ๓๓ วรรคสอง โดยนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับเงิน แต่ละราย ให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งรายชื่อผู้รับเงิน เลขที่บัญชีเงินฝาก และจำนวนเงินที่จะโอนเข้าบัญชีเงินฝาก ของผู้รับเงิน ในแบบหลักฐานการ โอนเงินเข้าบัญชีของธนาคาร พร้อมทั้งออกเช็คสั่งจ่ายเงินให้ธนาคารเป็น จำนวนเท่ากับยอดรวมที่จะให้ธนาคารเครดิตบัญชีของผู้รับเงิน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ได้มีการสั่งจ่ายเงินเข้าบัญชีของ ส่วนราชการแล้ว แต่อย่างช้าก่อนวันจ่ายเงินเดือนหนึ่งวันทำการ

เมื่อธนาคาร ได้รับเช็คและรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้มีอำนาจของธนาคารลงนาม รับรองว่าได้รับเงินไว้เพื่อเครดิตบัญชีเงินฝากผู้รับเงินในวันจ่ายเงิน

ให้ส่วนราชการผู้เบิกจัดทำรายละเอียดตามแบบหลักฐานการ โอนเงินเข้าบัญชีของธนาคาร ที่กำหนดในวรรคหนึ่ง จำนวนสามฉบับ โดยส่วนราชการเก็บไว้จำนวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ธนาคาร จำนวนสองฉบับ และให้ธนาคารส่งฉบับที่ลงนามรับรองการเครดิตบัญชีเงินฝากคืนให้ส่วนราชการผู้เบิกเพื่อใช้เป็นหลักฐาน ในการจ่ายต่อไป

ข้อ ๓๕ การจ่ายเงินเป็นเช็คให้แก่ผู้รับเงินในเดือนใด ให้ส่วนราชการผู้เบิกออกเช็คสั่งจ่ายเงิน ให้แก่ผู้รับเงินแต่ละรายเท่ากับจำนวนที่จะต้องจ่ายในเดือนนั้นในวันจ่ายเงิน

ข้อ ๓๖ การจ่ายเงินให้ผู้รับเงินเป็นเงินสด ให้ส่วนราชการเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคาร ของส่วนราชการ เพื่อจ่ายให้ผู้รับเงินในวันจ่ายเงิน และให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อในหลักฐานการจ่ายเงิน

ส่วนที่ ๒

การจ่ายเงินตามโครงการจ่ายตรง

ข้อ ๓๗ เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับแจ้งรายละเอียดการเบิกเงินจากส่วนราชการแล้ว ให้ กรมบัญชีกลางดำเนินการตรวจสอบรายการขอเบิกและ โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับเงินและ บัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการ (ถ้ามี) โดยแจ้งเลขที่เอกสารขอเบิกเงินให้ส่วนราชการใช้เป็นหลักฐาน

เมื่อกรมบัญชีกลางได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของส่วนราชการแล้ว ให้ส่วนราชการ นำเงินดังกล่าวไปชำระหนี้หรือส่งคืนคลังแล้วแต่กรณี ต่อไป

ข้อ ๓๘ ให้กรมบัญชีกลางจัดส่งข้อมูลการจ่ายเงินของผู้รับเงินให้ธนาคาร และจัดส่งข้อมูล เงินสะสม เงินสมทบ เงินชดเชยของข้าราชการ ให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามแบบที่กรมบัญชีกลาง กำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่กำหนดโดยกระทรวงการคลังหรือกรมบัญชีกลางก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ มาบังคับใช้เป็นหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายฉลองภพ สุสังกร์กาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ด่วนที่สุด

สำเนาคู่ฉบับ

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ ๓๖๕๘

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ด่วนที่สุด ที่ ภก ๐๐๓๒/๔๗๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒

ตามที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ได้หารือเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ สรุปรว่านาง [REDACTED] ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล [REDACTED] สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ได้รับอนุญาตลาไปทัศนศึกษา ณ ประเทศอียิปต์ ในระหว่างวันที่ ๑๑-๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ ปัจจุบันยังไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่ได้ส่งใบลาแต่อย่างใด และได้สืบสวนข้อเท็จจริงแล้วพบข้อเท็จจริงว่านาง [REDACTED] มีภาระหนี้สินจำนวนมาก และพฤติกรรมเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเป็นการหนีราชการตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ภค ๐๕๓๑/๑๘๘๒๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐ และตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันทีละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตจึงขอหารือประเด็นข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการว่าเป็นความเห็นของผู้ใด นั้น

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีของนาง [REDACTED] ดังกล่าวกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหานาง [REDACTED] ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและดำเนินการทางวินัยแก่นาง [REDACTED] เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ นั้น จะต้องปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐ กล่าวคือ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเงินตามระเบียบดังกล่าว เมื่อทราบข้อเท็จจริงว่านาง [REDACTED] ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือได้ทราบพฤติกรรมของนาง [REDACTED] ที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการและไม่ได้ยื่นใบลาหรือขออนุญาตลาให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักรัฐมนตรีว่าด้วยการลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งถือว่าเป็นการหนีราชการตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ภค ๐๕๓๑/๑๘๘๒๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐ และตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีจึงเข้าข้อห้าม มิให้จ่ายเงินเดือนให้แก่นาง [REDACTED] ตามกฎหมายดังกล่าว

หากยังคง...

หากยังคงเบิกจ่ายเงินเดือนหรือไม่หยุดการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่นาง [REDACTED] โดยจะรอผลการดำเนินการทางวินัยให้เสร็จสิ้นเพียงอย่างเดียวซึ่งจะต้องใช้เวลาดำเนินการเป็นเวลานานแล้วจึงจะหยุดเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่นาง [REDACTED] ก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ประเด็นที่หารือกรณีข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่นาง [REDACTED] ดังกล่าว จึงเป็นความเห็นของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการผู้เบิกเงินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพศาล ดั่นคุ้ม)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๙

